

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXVI. Davidis pœnitentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO LXVI.
DAVIDIS POENI-
TENTIA. 2. Reg. 12.

Anno Mundi 2999. Ante Christum 1054.

Innocens fraudis genus est, per ambages loqui. Lingua captiosa etiam militat virtuti; si caret mendacio, non caret laude. Dum suis David securus voluptatibus indulget, puer è furtiva Venere, & adulterino concubitu nascitur, ingenti parentum lætitia: quam tamè mox turbavit inexpectatus nuncius, à DEO submissus, *Nathan* is erat Vates, Davidi per familiaris; qui per quietem admonitus, ad Davidem se confert, nihil minus metuentem; sceleris admissi gravitatem in conspectu ponit, promeritasque pœnas denuntiat. Ne verò plus exulceraret objurgatio, quàm sanaret Regis animum, pravis amoribus abreptum; per ambages Davidem aggreditur, tantòque validius conscium pectus ferit, quantò id obliquiùs petit. Narrat duos esse cives, ejusdem urbis, à fortunis dissimilimos, *copiosum* alterum ovium gregibus, & bouum armentis; alterum *tenuem*, & unius oviculæ dominum, quam in delicijs & amoribus haberet unicè, sua cibaret manu, suo foveret sinu. Fortè ussvenisse, ut ad civem locupletem hospes peregrè adveniens diverteret; quem ut exciperet pro meritis, oviculam pauperi viro abactam, in canam jugulasse; quanta rei indignitate, Davidem appellari judicem. Hic enim vero vehementer Rex excandescere,

T

cere,

cere, detestari facinoris iniquitatem, reum capitis pronuntiare raptorē ovis, & quadrupli restitutione damnare. Auditā Regis sententiā, continuo Nathan, Tu, inquit, vir es ille, tu dives, tu raptor, tu jugulator pecudis, tu reus; ac tuo opte iudicio supplicium, & exempla novissima commeritus. Tu cives es opulentus ille, sine ænigmate loquor, Rex terræ lacte melléque manantis. Civis autem comparatione tuū pauper, Urias fuit Hethæus, Ovricula ejus unica, Bethsabea conjunx; Peregrinus quem in diversorium admisisti, Tartareus Cupido fuit, qui te mulieris alienæ desiderio succendit. Huic tu malè cautus obsecutus es; & cum haberes uxorum gregem, alterius thorum contra jus & fas invalisti: ingratus, immemor beneficiorum, quibus Te DEUS cumulavit & obruit. Ille te a pedo & petaso ad diadema & solium evexit, tot Saulis insidijs subduxit, è periculis plurimis maximisque eripuit, in domum opulentissimam induxit, Israël & Judæ regnum tibi tradidit; majora etiam adjecturus, si legis divinæ frenum pati potuisses; tu verò non contentus jugalem pudicitiam nefarie commaculasse, vetitum insuper cubile, in fonti sanguine respersisti. His flagitijs refundet pœnas ultrix Justitia, & paria paribus rependet. Domum alienam tu malis involvisti; malis tu vicissim, è tua met domo suscitatis, involveris. Uxorem extraneam rapuisti, & contaminasti, sed *unam*; in vicem tuæ rapiuntur & opprimuntur uxores decem, & ab eo quidem, quò nemo tibi propinquior erit. Tu nefas in tenebris, cubiculique caligine admisisti; nefas majus admittet ille, quisquis erit matrimoniorum

orum tuorum involator, sole meridiano: totis Jerosolymis, & omni populo tuo spectante. Sic Cubile foedum, cubili foediore vindicabitur. Tu Gladium denique, manibus Ammonitarum, in Uriam infontem, crudeliter distinxisti, mori coactum, quia te, morte dignum in uxore, non occiderat. En, è diverso Gladius divinâ stringendus dexterâ, tuam ex omni parte vastabit domum: tibique, capitique tuo, filiisque, quin & omni generis tui posteritati, pertinaciter semper impendens; sursum universa, deorsumque vertet; & à cervicibus Davididarum, nullis unquam sæculis abscedet; donec superesse desinat in terris, qui se Davidis oriundum stirpe, gloriari verè sustineat. Militis unius homicidium, regalium capitum cædibus stabit infinitis: &, quorumcunque tandem manibus aut imperiò, mors illata Davidicis; ab Autoribus quidem suis aliter aliterque nominabitur: re ipsa, semper *Vria* ferrum erit. Urias jugulatus semel; in omnes tuorum cædes, vivet assiduò: vindictamque tam diu bibet è singulis; donec Davidem exhauriat universum.

Hæc Nathane proloquente, non potuit Rex ultra cohibere vocem, intus immenso cordis æstuate sensu, facinorùmque suorum execratione flammam ruboris accendente; crebris jam singultibus corda verberabantur: altissimo tandem ducto gemitu, lacrimis infusus, *Peccavi*, exclamat, *Peccavi Domino*. Cætera, quæ nequijt exprimere labijs, supprime verba vi doloris, secum ipse fufius animo loquebatur. Nondum finierat tacita lamenta David, cum Nathan ad fientem conversus; Quo-

niam , inquit , peccati tam impensè te pœnitet : eni-
 & culpæ tibi gratiam & vitæ Majestas æterna facit.
 Pœnas DEO sempiternas debebas ; Has remittit ;
 ac transfert in Temporis , ac morte finienda sup-
 plicia. Casurus eras rebellium , hostiùmve gla-
 dio. Decedes nunc , pacatò regnò , siccàque mor-
 te. Cæteræ quoque , quæ te , tuosque manent ,
 clades temperabuntur. Quamquam ijs in univ-
 sum non carebis. Hæ namque , Peccatorum eru-
 pœnæ : quas divinæ rigor Justitiæ , plerumque ,
 condonatâ quoque jam offensâ , reis infligit. Ini-
 tium autem animadversionis justæ fiet ab eo , quò
 tu minimè voles , capite : filio scilicet infante ; qui
 de Bethsabéa tibi susceptus , in cunis vagit. Nam
 hujus & conceptus & ortus , ac , nunc Spuriij no-
 men in legitimæ prolis dignitatem translatum , non
 Israëlitis modò sermonem , sed barbaris quoque fr-
 nitimis , maledicendi Sacris nostris , ansam exhibi-
 buit , Hebræorum religionem ex Rege suo metien-
 tibus , & ex cultorum flagitiis , ipsum Israëlitarum
 DEUM criminantibus ; in ejus offensionis pœnam
 puer fato præmaturo tolletur , non quia deliquit ,
 sed quia delicti fructus est , & opprobrium.
 Ita Numini fixum , ita constitutum est. Cum-
 que dicto , regiâ Nathan egressus , abiit , unde
 missus erat. Per ordinem cuncta suum , expleta
 mala sunt , quæcunque Vates prænuntiavit ; DEO
 non severiùs scelerum vindictam interminante
 quàm veriùs exigente. In hoc lacrymarum spe-
 culum inspiciant illi , qui mille causas flendi habent
 nec tamen salutaré emittunt guttam. David non ite-
 ravit lapsum , & tamen dies noctesque illū expiavit

Isti cum omnium flagitiorum sordibus inquinentur, sperant, se sine poenitentis animi gemitu, sine lacrymis illotos, & illuvie obsitos, inter astra refulsuros. O caecitatem, & proterviam sempiternis ignibus vindicandam!

NARRATIO LXVII.
AMNONIS, FILIJ DAVIDIS INCESTUS, ET CAEDES. ABSALONIS EXILIUM, ET REVOCATIO.

2. Reg. 13. 14.

Annis Mundi 3000. 3002. 3005. 3006. 3007.

Ante Christum 1053. 1051. 1048. 1047.

1046.

Primum statim filiorum Davidis flagitium (incestus Amnonis cum Thamare sorore à DEO (uti diximus) permissum est, Davidis patris adulterio castigando. Nulla sunt vincula, aut pudor, aut fides, quæ non rumpat inhonestus amor; qui neque novit parere frenis, neque naturæ legibus coërceri. Amnon maximus natu filiorum Davidis, viginti juvenis annorum, oculos conjecit in Thamarem sororem, pro nefas! non ut amaret, sed deperiret. Illicium nefariæ cupidinis erat forma puellæ, longè omnium venustissimæ & Regia virgine dignæ. Ausus est frater tentare; quod ne cogitare quidem licebat. Sed vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia, & sanguinis communionem improbitas. Simulat morbum,

T 3

bum,